

Overzicht van de Hebreeënbrief

Voordat we met de overdenking van de afzonderlijke verzen van hoofdstuk 1 beginnen, volgt nu eerst een *beknopt overzicht van de inhoud* van de Brief aan de Hebreeënen.

In *hoofdstuk 1* wordt God de Zoon, Die boven alles verheven is, voor onze harten geplaatst.

In *hoofdstuk 2* wordt de Heer Jezus in het bijzonder beschreven als de Zoon des Mensen, de waarachtige Mens.

In *hoofdstuk 3* vinden we Hem als de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis. In dit hoofdstuk wordt de waarheid van het hogepriesterschap even aangestipt. Vervolgens dat Hij, als Heer van het huis, veel groter en heerlijker is dan Mozes.

Dan volgt er een gedeelte met een aantal vermaningen. Dat omvat *hoofdstuk 4* en het *eerste gedeelte van hoofdstuk 5*, waarbij de woestijnreis van het volk Israël als illustratie dient.

Vervolgens wordt vanaf het *tweede gedeelte van hoofdstuk 5 tot en met hoofdstuk 8* voornamelijk het hogepriesterschap van de Heer Jezus voorgesteld. Dit betreft het hogepriesterschap naar de ordening van Melchizédek. De wijze waarop Hij dat uitoefent is zoals Aäron dat deed. Hij is als zodanig nu Degene Die voor ons tussenbeide treedt.

Melchizédek kwam met brood en wijn, met zegeningen, en verkondigde God als de Allerhoogste. Het is een aanduiding, in zijn verband (in Gen. 14), van het duizendjarig vrederijk.

Zo zal de Heer Jezus verschijnen aan het volk en Hij zal ook als zodanig Hogepriester zijn. Hij zal Koning en Priester zijn op Zijn troon (Zach. 6). Ook nu is Hij echter Hogepriester ter wille van Zijn volk, van de Zijnen. We lezen in Hebreeënen 7 dat Hij altijd leeft om voor ons tussenbeide te treden. De Heer Jezus oefent Zijn hogepriesterlijke dienst voor ons uit vanuit de hemel. De enige uitzondering daarop was het kruis. (Hebr. 2:17b; 7:27b).

In de Hebreeënbrief wordt de kwestie van de zonde als afgehandeld beschouwd. God ziet geen zonde meer bij een ieder die deel heeft aan het offer van Christus. Het hogepriesterschap heeft ook niet te maken met de zonden, maar met de *zwakheden* van Zijn volk. De dienst van de Hogepriester versterkt ons, zodat wij niet tot zondigen zouden komen.

De gedachte van zonden treffen we echter aan in de eerste Brief van Johannes, waar we zien dat wij als kinderen van God kunnen zondigen, waardoor de relatie met God de Vader, wordt vertroebeld, zelfs onderbroken.

In *hoofdstuk 9* wordt ons in verbinding met Aäron voorgesteld, dat de Heer Jezus ter wille van ons is verschenen voor Gods aangezicht en door één offer, namelijk door het offer van Zichzelf, de zonde 'te niet gedaan' of 'afgeschafft' heeft. Het eind van hoofdstuk 9 vermeldt daarom dat Hij nu 'zonder zonde', dat wil zeggen 'niets meer van doen hebbend met de zonde', zal verschijnen aan degenen die Hem verwachten.

Wij mogen de Heer Jezus nu verwachten, maar dat heeft niets meer te maken met de kwestie van de zonde; die kwestie is afgedaan.

In *hoofdstuk 10* wordt vooral de grootheid van het offer van de Heer Jezus beschreven. Het is heel kostbaar de wijze te zien waarop dat offer wordt voorgesteld, namelijk de grootheid, de

volmaaktheid, het éénmalige en unieke karakter van het offer van Christus. Zolang dat offer niet was gebracht hadden zij uit het volk 'een geweten van zonden'. Vóór het kruis kon er nooit sprake zijn van een werkelijk wegnemen van de zonden. We zullen later zien dat de Grote Verzoendag (Lev. 16) van grote betekenis is in de hoofdstukken 9, 10 en 13.

In *hoofdstuk 11* wordt uitvoerig beschreven waartoe het geloof in staat is. Daar zien wij de opsomming van de 'geloofshelden'.

In het *begin van hoofdstuk 12* wordt dat bekroond met de Heer Jezus als de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof. We worden opgeroepen op Hem te zien, Hem te aanschouwen. Het *vervolg van dit hoofdstuk* beschrijft Gods opvoeding. Het betreft Gods tuchtiging, opdat we aan Zijn heiligheid deel zouden krijgen.

In *hoofdstuk 13* vinden wij voorgesteld dat de Heer Jezus Dezelfde is, gisteren en heden en tot in eeuwigheid. Vervolgens worden we opgeroepen om tot Hem uit te gaan, buiten de legerplaats, Zijn smaad dragend. Daarmee eindigt in feite, wat het leerstellige deel betreft, deze Brief.

J.C. Reumerman